

Beste medeparochianen,  
broeders en zusters,

Het wordt steeds meer vakantie.  
Dus ik heb geprobeerd mijn preek  
een beetje eenvoudig te houden.  
En daarom wil ik eens beginnen  
met een eenvoudige vergelijking:  
De Nachtwacht van Rembrandt.

Misschien wel het beroemdste schilderij  
uit het Rijksmuseum in Amsterdam.  
En de directeur van het Rijksmuseum zorgt ervoor  
dat wij allemaal dat schilderij kunnen zien  
en dat we er allemaal van kunnen genieten.  
Maar het is natuurlijk niet zijn eigen schilderij.  
Ik bedoel:  
De directeur van het Rijksmuseum  
heeft de Nachtwacht natuurlijk niet zelf geschilderd.  
De Nachtwacht is van Rembrandt!

Als nu iemand tegen de directeur van het Rijksmuseum  
zou zeggen:  
"Nou, ik vind de Nachtwacht helemaal niet zo mooi!"  
Dan zal hij waarschijnlijk denken:  
Nou, die persoon heeft blijkbaar  
geen verstand van kunst.  
Maar hij zal zich niet persoonlijk  
voelen aangevallen.  
Maar als iemand zelf een schilderij heeft gemaakt  
en je zegt dan tegen hem:  
"Ik vind er niet veel aan!"  
Ja, dan zal die schilder zich wel persoonlijk  
voelen aangevallen.  
Voelt u het verschil?

Daar moest ik nu aan denken  
toen ik het evangelie van vandaag las.

Het gaat om Gods boodschap.  
De twaalf leerlingen worden door Jezus  
uitgezonden om die boodschap door te geven.  
En het is dus niet hun eigen boodschap,  
of hun eigen verhaal, of hun eigen evangelie.  
Nee, het is echt Gods Boodschap.  
En dat maakt een groot verschil.

En we zien dan ook in het evangelie  
dat die verkondiging daarom  
heel eenvoudig moet verlopen.  
Nogmaals, want het is niet hun eigen verhaal.  
Ze hoeven alleen maar de boodschap van Jezus  
door te geven.  
Dus zegt Jezus ook:  
Ga dan ook heel eenvoudig.  
Geen voedsel voor onderweg.  
Geen reiszak.  
Geen kopergeld in je gordel.  
Geen dubbele kleding.  
En als je ergens in een huis wordt toegelaten,  
ga dan niet twijfelen  
of een ander huis iets verder op  
misschien nog beter is.  
Nee, hou het allemaal eenvoudig.

Ik weet niet hoe u op vakantie gaat.  
Maar ik neem altijd veel te veel mee.  
En hoe ik ook mijn best doe  
om wat minder mee te nemen,  
het lukt me meestal niet.  
En als ik ergens in een vreemde stad  
een hotelletje moet zien te vinden,  
dan denk ik altijd:  
nog even verder zoeken.  
Misschien vind ik verderop een nog beter hotelletje.

Nou, de leerlingen van Jezus kregen dus heel duidelijke instructies:  
Hou het eenvoudig.  
Gewoon, het eerste huis dat je ontvangt is goed.  
Want je hoeft alleen maar mijn Boodschap te verkondigen.

En weet u wat ik dan ook zo interessant vind?  
Jezus zegt:  
"Als er een plaats is waar men u niet ontvangt en niet naar u luistert,  
ga daar dan weg en schudt het stof van uw voeten als een getuigenis tegen hen."  
En dan zou ik bijna willen zeggen:  
En blijf dan dus niet 'doordrammen'.  
En probeer niet alsnog je gelijk te krijgen.  
Nee, het is niet jouw boodschap.  
Het is Gods Boodschap.  
En jij hoeft die alleen maar door te geven.

In de eerste lezing zagen we ook zoiets.  
De profeet Amos.  
De profeet Amos treedt op in het Noordrijk, in Israël.  
Maar de priester daar, Amasja, heeft een hekel aan hem.  
Moet je nagaan, een priester, die een hekel heeft aan een profeet van God.  
Dat belooft niet veel goeds!

En wat zegt deze priester dan tegen de profeet Amos:  
'Weg wezen.'  
'Ga maar lekker naar het zuiden, naar Juda.  
Hier in het noorden is onze koning de baas.

Hoort u de dwaling!  
'Hier in het noorden is onze koning de baas.'  
En God is daar dus blijkbaar niet meer de baas!  
En zo is de tempel daar dus blijkbaar niet meer

in de handen van God, of van de priester,  
maar in de handen van de koning.  
Wat een dwaling.

Maar voelt de profeet Amos  
zich nu persoonlijk aangevallen door deze priester?  
Nee, helemaal niet.  
Amos zegt alleen maar:  
"Ik ben helemaal geen profeet  
of lid van een profetengilde.  
Ik ben gewoon een veehoeder  
en een vijgenkweker.  
Alleen de Heer heeft mij weggehaald  
achter mijn beesten vandaan  
en mij de opdracht gegeven  
zijn woord door te geven."

Zie u hoe mooi!  
De profeet Amos verkondigde niet  
zijn eigen boodschap, zijn eigen waarheid,  
of zijn eigen woorden.  
Hij gaf alleen maar de woorden van God door.  
Daarom voelde hij zich totaal niet persoonlijk aangevallen.

Wat kunnen wij hiervan leren?  
Wel, ik denk dat ook wij  
niet een eigen boodschap moeten verkondigen.  
Een eigen waarheid of een eigen verhaal.  
We hoeven alleen maar Gods Woord door te geven.

En weet u wat dan zo bijzonder is:  
Gods woord blijft ook altijd in principe hetzelfde.  
Het is altijd Gods liefde uit zijn liefdevol hart.  
Dat verandert nooit.  
Zoals de warmte van de zon  
ook nooit verandert.

Of, zoals het begin van het leven,  
een geboorte van een kind,  
ook altijd hetzelfde blijft.  
Zo blijft ons geloof ook eigenlijk altijd hetzelfde.  
Heel eenvoudig: Gods liefde uit zijn liefdevol hart.

Natuurlijk moeten we de taal wel eens wat aanpassen.  
Moeten we de vergelijkingen en beelden  
wel eens een beetje aanpassen.  
Maar nogmaals, Gods liefde blijft altijd hetzelfde.  
En helaas blijft het kwaad ook altijd hetzelfde!  
Maar uiteindelijk gaat het dus niet om ons verhaal,  
maar om Gods Verhaal, Gods Woord.  
Wat een rust mag dat geven.  
Amen.